

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორზაბათს გარდა

შპსი განსახლებისა

დროებასთან დაკავშირებით...
თუ სწავლობს...
განცხადება...
ქუთაისში განცხადება...
განცხადება...

რედაქცია
გალაქის პრინციპული...
ხელის-მომწერი
„დროება“-„ივერიის“ შპსი
წელიწადში 6 თვეს...
დროებას...
წელიწადში...
დროებას...
წელიწადში...

ს ა ვ ა ზ რ ო ს ა ხ ლ ი „ქათა კ. და ს. პაპოვებისა“ მოსკოვში

ბანტარა იმყოფება ქუჩის ხილვებში, პ. ს. პაპოვის სახლებში.
პატივი გვაქვს ვაცნობოთ საზოგადოებას, რომ ჩვენი ფირმის ჩაის სა-
ვაჭროთ, გავმართეთ საკუთარი მალაზიები ქვემო-მოყვანილ ქალაქებში:
ხარკოვში—პენგროვის ქუჩაზე, საკუთარს სახლში.
თბილისში—ბალაიხის პროსპექტზე, მირიანოვის სახლებში.
სეპასტოპოლში—ბალაიხის მარსკაიას ქუჩაზე, ვაჭრის პოგენის სახლში.
როგორც ამ მალაზიებში, აგრეთვე **პეტერბურგში**, **ვარშავაში** და
კიევიში ჩვენ მალაზიებში, ჩაი აწონილია გირვანქებში, ნახევარ და მეოთხედ
გირვანქებში და გაიზაზნება ყოველგან უმთავრესი მალაზიებში, რომელიც
იმყოფება მოსკოვში ქრანსკის ქუჩაზე, საკუთარს სახლებში. (30—4)

ახალი ამბები.
ბოროტად გვეწერენ, რომ იქაური
„მოდერნი თაის-გართობა“ ამ ქვემო
ლატარია არის. ღღიში ხუთ-ექვს
ლატარეას მოგაჩვენებენ თუროვ
ხელში ნაცნობი და უცნობი. შეე-
ლანი ცდილობენ: ღვინობისთვის
სულ ყველაფერი ფულათ აქციონ...
მით ქალს, სხვა რომ არა ჰქონია რა,
შუბლის ქინძისთავი ჩაუგდია ლატა-
რეიაში...
* * *

ბაზეთს „გავაკანს“ გაუგონია, რომ
იმ პირთ, რომელთაც თბილისში ცხე-
ნით სატარებელ რკინის გზის გაკეთე-
ბა აქვთ აღებული, შეუდგენია ყოველ
გვარი პლანები და მხატვრობა გზის-

თვის საჭირო და ამ დღეებში წარუ-
დგენენ ქალაქის თვით მმართველობას.
დაამტკიცებენ თუ არა, მაშინვე შეუ-
დგებიან მუშაობას და განაფხულის-
თვის მოასწოვებენ მუშათაიდიდამ აღე-
ქსანდრეს ბალამდის გზის გაყვანას.
* * *

იმავე პირთ, რომელთაც აქვთ
აღებული ამ გზის კეთება, უნდათ
თურმე იჯარით აიღონ მუშათაიდის
ბალი და იქ გამართონ როტონდა,
რეტორანი, გალერეია, ელექტრი-
ული სინათლით განათლებული. სა-
მოცს, ასს-ათას მანეთს არ დაზოგვენ
ამ ბალის მოსართველად, ამბობს
გაზეთ. „გავაკანს“.
* * *

შუშინ 31 ივლისს, გამოვიდა უკა-

დროებისა ფელტონი, 1 აგვისტო.

სიმინდის რჩევაზე

მსკენისთვის ნახევარია. სოფელ
ტოკოცაში გაქანებული სიმინდის რჩე-
ვაა. სა მოკრიალეზულ მთვარიან და-
მეგებში მთელ სოფელში მუშურის
გრიალი გაისმის. შეიქრის კალოზე
მოგროვილია ოცამდინ ქალი და
კაცი. ჩვეულებრივად კაცები ერთ
გვერდზე სხედან და ქალები მეორე-
ზედ. წინ სიმინდის დიდი ხროვა უგ-
როვიათ და ოცი წყვილი ხელი სა-
ჩქაროთ აშიშვლებს ფურჩეში გახე-
ულ ტაროს.

რალსიც მანქანების გამო, იქ, სა-
დაც თავდება კაცების მხარე დაიწყე-
ბა ქალებისა, გვერდი-გვერდ სხედან
ყმაწვილი ბაჭი ლექსო და გოგო მათა.
მანეი გაჩუმებული მუშაობენ და
ხმას არ აძლევენ საერთო ლილინ-
ში. ამათი გული ისე საესეა საკუთა-
რის სიმღერით, რომ საერთო ლი-
ლინში სულ სხვა ნაირათ გამოჩნდ-
ება ამათი ხმა. მანეი ჩუმათ სტკბებიან
თავიანთი მდგომარობით და საჩქა-
როთ ისვრიან ტარო-ტაროზედ საერ-

თო ხროვაში. როდესაც ტაროს გადა-
გდებაზე ამათი ხელი-ხელს მოხედება,
ტანში რალაც ტკბილი ქრუანტელი
გაუეღიოთ და უფრო-და-უფრო უშნი-
რებენ სიმინდის რჩევას.

სიმღერა გათავდა. მოჰყენენ ში-
რებს. მერე ბაასს ანულებზედ, პუ-
რის თესვაზედ და სხვა-და-სხვა დღიურ
კითხვებზე.

სუყველას დაიწყდა ლექსო და
და მათა და ლექსის და მათასაც
დააიწყდათ სუყველანი. მსენი ხედვენ
ერთმანეთს, ესენი გრძობენ ერთმა-
ნეთის სიხლოვეს და დანარჩენი ქვე-
ყანა ამათვინ, მარტო ერთმანეთის
ბრწყინვალე თვალებშია.

—ზოგო მათა, რას გაჩუმებულ-
ხარ, ხომ არ გეძინება? ადგი, ვახშამი
მოიტანე.

მს ორიოდ სიტყვა სრულიად სა-
კმაო იყო, რომ დეექცია ამ მიჯნუ-
რების სამოთხას კედლები. ლექსომ
სიცივე მხოლოთ მათის მოშორებით
იგრძნო და ძველი ფარაჯა წამოიხუ-
რა მხრებზე.

ამ დღიდან ლექსო ფეიქრის ერთ-
გულ მუშად შეიქნა. შოველ დამ ეს
გაქანებული არჩევს ამის სიმინდს და

ნასკნელი ნომერი „გავაკანის“ კურსი-
ენისა“. მს პატარა გაზეთი რუსულ
ენაზე იბეჭდებოდა და იცოცხლა სულ
შვიდი თვე. რედაქცია აცხადებს, რომ
იმან მხოლოდ დროებით შეაჩერა
გამოცემა.

ჩვენ დიდი თანაგრძობა ვეკონდა
ამ პატარა ცოცხალი ორგანისა და
გვეყენია იმისი შეჩერება. ლმერთმა
ჰქნას, რომ რედაქციას თავისი იმედი
გაუმართლდეს და ეს გაზეთი ხელ-
ახლა გამოიცვას.

* * *

მუთისილამ გვეწოდნენ:
ჩვენს ახლად ასაშენებელ ეკლეს-
სიებს როგორცაც ებედებათ ყოველ-
ნაირი დაბრკოლება, მაგრამ უპირ-
ველესი ადგილი ამათ შორის უჭი-
რავს კანკელის გაკეთებას. როცა ამ
უკანასკნელი მიდგება საქმე, სოფ-
ლის საზოგადოება ისეთ ვინმეს მიან-
დობს კანკელის გაკეთებას, რომელიც
გაკეთების მაგიერ აფუჭებს საქმეს, ან
და თვით სოფლები იჩენენ შეუ-
ფერებელ ყიჩათიანობას და ორი-
ოდე თუმნის გამო კარგს ოსტატს
პირობას უშლიან და მდარესთან გარ-
ბიან. მაგალითად: ღვედალიულის სო-
ფლის საზოგადოებამ ამას წინედ ამო-
ირჩია რამდენიმე კაცი, რომელნიც
კანკელის ოსტატს უნდა გარიგებოდ-
ნენ ახლად ასაშენებელ ეკლესიისა-
თვის კანკელის გასაკეთებლად. ამათ

მიჰმართეს მეკანკელს ი. მ—მეს,
რომელმაც იკისრა კანკელის 400
მანეთად გაკეთება და შეუდგა მუშა-
ობას. როცა ნახევარმდი მიიყვანა საქ-
მე, სოფლისაგან ამორჩეულ კაცებმა
უთხრეს „შენი გაკეთებული კანკელი
ალარ გვენდაო, რადგანაც საზოგადო-
ებას ძვირად ეჩვენა შენგან ნათხოვი
ხელ-ფასი და სხვა მეკანკელს უფრო
იაფად გარიგებიაო... ამ ნაირად ი.
მ—მეს ხელში დარჩა თითქმის
მოთავებული და მოსაწონის ჩუქურ-
თმით ნაკეთები კანკელი, რომელსაც
არ იცის როდის გასაღებს. მიგვი-
ქცევია ამაზედ იმ სოფელთ საზო-
გადოებათა ყურადღება, რომელნიც
კანკელს საჭიროებენ. ჩვენ თვითონ
ენახეთ ეს კანკელი და ვადვიარებთ,
რომ იმერეთის სასოფლო ეკლესიებს
ბარე ორს არა აქვთ ამისთანა ხელოვ-
ნებით ნაკეთები კანკელი. სწობათ-
მოყვარე მკითხველისათვის დაუშაბტებ,
რომ ამ კანკელზედ მუშაობდა, სხვათა
შორის, ნიჭიერი მეღექვე ხლენი
„სტეპანის“ ავტორი ი. ლეითაშვი-
ლი, რომლის ხელოსნობას ეკუთვნის
ჩინებული ჩუქურთმით ნაკეთები ალ-
საველის კარი ზემოხსენებული კანკე-
ლისა“.

„დროებისა“ კორრესპონდენცია

აბაშა, 28 ივლისს. შარშანდელ
„დროებისა“ № 273-ში იყო დაბეჭ-

გულის ძგერით უყურებს ამის კო-
გოს.

ლექსო და მათა ახლო მეზობლ ე-
ბი იყვნენ, მაგრამ აქამოდინ ერთმა-
ნეთი არ შეუნიშნავთ. ღღეს კი ერთ-
მა იმასთანა მცირე შემთხვევამ, რო-
გორც მთვარიან ღამეში ერთათ სხლო-
მამ, გადაწყვიტა ამათი მოსაველო
ბედი. ამ ორი საათის განმავლობაში
ამათ იმდენი სიტყვა იგრძნეს, რომ
გამეორება სანატრელათ გაუხდიათ.
ლექსო მათასა უკან მაველო ჩრდილათ
გადაიქცა.

ლექსო ღარიბი ოჯახის პატრონი
იყო და მათა გაკეთებული გლეხის
ქალი. მს მიზნები ლექსოს უკუ აყე-
ნებდა მათას თხოვნაზედ და ისევ მი-
ზნები უახლოვებდა მათას და იმას
საიდუმლო არშიყათ ხდიდა.

ლექსო და მათა ხშირათ ატარებდ-
ნენ ღამეებს ერთათ. როდესაც ღლის
მუშაობით დაქანცული მათას სახლო-
ბა მიეცემოდა ღრმა გამოუწეველ
ძილსა, მათა ბაკის უკან ასევე
ბუჩქებ შუა მიეცემოდა ხლო მეცხარე
სიყვარულს. რა შედეგი ან რა ბოლო
ექნებოდა ამათ სიყვარულს? ლექსო
და მათაც ისე ფიქრობდნენ, რომ

გორც არ უფიქრიათ ათას და ორი
ათას მიჯნურთ და არც იფიქრებენ.
შეიქრობა მომავალზე ნამდვილი სი-
ყვარულის თვისებაა. მართალია, ბევრ-
ჯელ, უფიქრებელ სიყვარულს უბე-
დურება მოსდევს, მაგრამ სიყვარული
მანც სიყვარულია და იმის ძალა
უღვევლია.

პირველმა თოვლმა მოსპო ამათი
ტკბილი ღამეები და პირველმა შემ-
თხვევამ გააშორა ესენი ერთმანეთს.

ლექსოს დიდი-ხნის მოხუცი დედა
მსოუყვდა და ისევ დაცემული ამის
ოჯახი, ამ შემთხვევამ სულ ძირს
დასწია. სამარხათ თი თუმანი ვალი
აილო და ამ მიზნით მათასთან ქორ-
წილება შეუძლებელი გახდა.

—წყვეული იყოს, ამბობდა ლექ-
სო, სიკვდილი! მხლა რომ დედა არ
მოკლომოდა, იქნება შეიქარს ქალი
მოვეცა ჩემთვის, მაგრამ ეხლა კი, რო-
დესაც ოჯახი ვალით ამევსო, ქალს
ვიდა მომცემს!

ღვლის დასაფლავების მეორე დღეს
ლექსო წყალზე დაუხედა მათას. ბულ-
ამო მჯდარმა ბევრი იტირა და გაუტყდა
თავის საყვარელს, რომ სამუშაოთ
უნდა წავიდეს.

დილი კორრესპონდენცია ახალ-სენაკიდან, რომელშიაც ავტორი იწერება: „სენაკელები, თუმცა თავის ქალაქის დამტყვევებას ელოდნენ, მაგრამ ხალხი და ვაჭრობა კი ნაკლებია, — ერთის წლის განმავლობაში ძლიერ საღებდა რუსეთიდან მოტანილი საქონელი, ახალ-სენაკი ტალახიანი და ტბა ადგილი არის, მოსსე, რომ ორმოცჯერ ქვით მოყარო აქ, თავს არ იჭერს და ქვესკნელში მიდის და სხვა და სხვა...“ როდესაც ეს საჩივარი წავიკითხე, მაშინ მომავლდა ის ბერძნის ფილოსოფოსი, რომელიც რამდენიმე ათას კაცში დღითი ანთებული ფარნით დადიოდა და ამბობდა, კაცს ვეძებო! მინც თავდაპირველათ იფიქრა ახალ-სენაკის უფლის ქალაქათ დაარსება, ისიც ფილოსოფოსი ყოფილა და იმასაც დღითი ანთებული ფარნით უფლია და იმაზე უარესი ადგილი ვეღარ უბოვია. კორრესპონდენტი ამბობს, რომ ვაჭრობა არ არისო. აბა თქვენ წარმოიდგინეთ, საიდგან იქნება ვაჭრობა? ახალ-სენაკიდან აღმოსავლეთით მდებარე მდინარე წყალი სახელდობ ტეხური (სამ ვერსზედ სენაკიდან) და წყალს გაღმა მცხოვრებლები გაღმა ვერ გამოდიან სავაჭროთ; ისინი მიდიან სუჯუნაში და აბაშაში; სამხრეთით მცხოვრებნი ძველ-სენაკში დაიარებიან და ჩრდილოეთით კაობისა და ტყის მეტი არ არის რა. სენაკი უკაცოთ და უსოფლო რჩება. საკვირველია ღმერთმა იცოდეს, ვინც იქ ქალაქის დაარსება იფიქრა, გზით მინც ვერ გამოიარა აბაშის სტანციის ახლო-მახლო? ვერ დაინახა ეს მშვენიერი გაშლილი მშრალი და ყოველივე საქები ადგილი? არც ჭაობა არის აქ და გარშემოთ ძლიერ სკელი სოფლები არის; წყალი

არ არის საკმაო, მაგრამ წყლის გამოყვანა ადვილი იქნებოდა...
 აბაშაში ეხლა კარგი გაჩაღებული ვაჭრობა არა: აქ ორმოცოდე ღუქნებია და ვაჭრობა ნიადაგ მატულობს, მაშინ როდესაც ოთხის წლის წინათ ოთხი ღუქანიც არ ყოფილა...

წერილები რედაქტორთან.

ქვემოთ ვბეჭდავთ წერილს, რომელიც არღვეს ამას წინეთ ჩვენს გაზეთში დაბეჭდილს ცნობას კულასის ნორმალური სკოლის შესახებ. როცა ის შენიშვნა დაიბეჭდა, იმ დროებაში საქმე იგრე იყო, როგორც ჩვენ მკითხველებს გაცნობეთ. შემდეგ მას სხვა მიმართულება მიუღია. ჩვენ გვიხაროდა, რომ ჰარტიკით შორის-სამშვიდე და კმყოფილება მოხდა. გვიგანა მძობა და ერთობა აჯობებდა განსუქილებას და უთანხმოებას. მაგრამ კულასს სხვა გვარად იფიქრობენ თურმე. ყოველი კაცი თავის გმნობას და სურვილის უფადას.

ბატონო რედაქტორო!

„დროების“ მე-152 ნომერში სწერია შესახებ ქულასის ნორმალურის სკოლის ადგილის აღმორჩევისა უკანასკნელი გადაწყვეტილება ბ-ნ ლუბერნატორისა, რომელსაც ამ საქმისათვის გაუგზავნია სოფ. ქულაში მუთისის უფლის მახრის უფროსის თანამშრომელი ბ-ნი ალშობაია; ამ უკანასკნელს მოპირდაპირე პარტიები დაუმშვიდებიაო, საშვალთ ადგილი ამოურჩევია სკოლისათვის, რომელზედაც იყო ბრძოლა და განხეთქილება და საქმე ყოველივე რიგინად შეუსრულებიაო. ბოლოში უცხადებს მადლობას ბ.ბ. ალშობაიას და მ. ლორთქიფანიძეს.
 მართალია, ბ-ნი ლუბერნატორისა-

გან გაგზავნილი მახრის უფროსის თანამშრომელი ბ-ნი ალშობაია იყო ქულაში, მაგრამ საქმე ისე არ გაუთავებია, როგორც „დროების“ 152 ნომერში სწერია. ალშობაიას ჰქონდა მინდობილი ბ-ნ ლუბერნატორისაგან გამოცხადებია საზოგადოებისათვის, რომ ნორმალური სკოლა დარჩება იქ, სადა ადგილი აქვთ მათ ნაყიდი და შენობა დაწყებული. ამასთან უნდა შეეტყო ისიც თუ რამოდენათ თანამშრომლები მატერიალურის მხრით ამ კეთილ საქმეს ის უმეტესი ნაწილი თავდაპირველებისა, რომელთაც სურდათ დარჩენილიყო სკოლა აღნიშნულ ადგილზედ, იმ ადგილზედ, რომელიც როგორც ზევით ვსთქვი, ნაყიდი იყო საზოგადოების აღმორჩეულის პირებისაგან, ნაკურთხი სკოლის განხრის დროს და მოწონებული აღრიდელის დირექტორის ბ-ნ მარსოვისაგან. ამ ადგილის კურთხევის შემდეგ გავიდა სწორედ ხუთი თვე და კიდევაც ვასცეს იჯარით სკოლის აშენება. მეიჯარადრემ დაიწყო შენობა კანდრაბტის ძალით, ამოიყვანა ბალავერი გასკენა სარძიკველი და მაშინ წინააღმდეგ პარტიამ მოინდომა ყველა ამის დარღვევა და შუა ადგილზედ, ვაზომით სკოლის გაშენება. ბატონის ლუბერნატორის უკანასკნელი აზრი და ბ-ნ დირექტორისაც ის იყო, რომ დარჩენილიყო სკოლა იქვე, სადაც დაწყებულია და გაეშენებია მაურველებს, როგორც თავადების ისე გლეხების მხრით. თავადებთან გადაწყვიტეს შენობისათვის სკოლის ასაშენებლად ოთხი ათასი მანეთი და დანარჩენი ორი ათასი მანეთი გაანაწილონ მათის პარტიის გლეხებზედ და ამ ნაირად თვითთულს გლეხს შეახვედრონ იმოდენი, რამოდენიც უნდა შეხვედროდა მათ მაშინ, როდესაც საზოგა-

დოდ ყველანი მიიღებდნენ მონაწილეობას სკოლის აშენებაში. (როგორც რიგი იყო განჩინების ძალით).
 ამ ნაირად უმრავლესმა ნაწილმა თავდაპირველებისამ განათვისუფლო წინააღმდეგი პარტია ვადანახადისაგან და გაუადვილა წილის ფულის შემოტანა იმ გლეხებს, რომლებიც მათი თანამგრობლები იყვნენ. ამ კეთილ საქმეში. ამისთვის დიდი მადლობის ღირსნი არიან ჩვენი თავადები ისეთის გულმხურვალე მონაწილეობისათვის და იმ შრომისათვის, რომელიც მიიღეს მათ. მისთვის, რომ ს. ქულაში არ დაკარგოდა ხელმწიფიდან მინიჭებული სკოლა, და თუ დარჩენდნენ სკოლას, მაშინ ეხმარათ საშუალება, რომ გლეხებს ერთობ სამძიმოთ არ გახდნოდათ ამ ბედნიერების მინიჭება.
 მადლობას ვსწირავთ ვგრეთვე ბ. ალშობაიასაც მისის ენერგიულის შრომისათვის, რომელიც მიიღო მან აქ მოპირდაპირე პარტიის შეთანხმებისათვის (თუმცა, სამწუხაროდ, უნაყოფოდ ჩაუარა). მაგრამ საქმე მინც იქამდის მიიყვანა, რომ თუმცა წინააღმდეგი პარტია იმოვიდა ადგილის გზატკეცილის პირად, საშუალო ადგილზედ, მიიღებდა იმ ზარალს, რომელიც წასული ჰქონდა საზოგადოებას, როგორც ადგილის ყიდვანზედ ისე მეიჯარადრესთან ბალავერის ამოყვანაზედ. მაშინ ყველანი თანხმა იყო ამისა.
 მაგრამ საქმე ვათავდა ისე, როგორც ზევით ვსთქვი. რაც შეეხება ბ. მ. ლორთქიფანიძის შემწეობას ამ საქმეში, იმის რა მოგახსენო და ვერც ვანუცხადებთ ჩემის მხრით ამ საქმისათვის მადლობას და აი რისთვის: როდესაც ბ. ალშობაიამ მოახდინა სრული ყრილობა გლეხებისა სკოლის

— ვაელო, ვიმუშავებ, ან მოჯამაგირეთ დავდგები სადმე და თუ ღმერთი ხელს მომიმართავს, წლის დამლევს მამაშენ? მივმართავ. მხლა კი ტყუილი ცდა იქნება ჩემგან, უარიც რომ არ მითხრას, სხვა არა იყოს-რა, საქორწილო ფულიც არა მაქვს. ჩემო მათა, ჩემო თვალის სინათლე, კანკალით ეუბნებოდა მათას, ვინძლო არ გამითხოვდეს და არ დამაქციო.

— მობობ წმიდა ზიორგის მადლი გამიწერს ლექსო, თუ მე შენ ვილალატო. მაგრამ შენ რომ დროზე არ მოხვიდე, მაშინ რაღა წყალში გადავარდეს? პირზე ვილასლა შევხედო?..

— მე სიკვდილის მეტი რა დამიჭერს! პირობას ვაძლე, რომ წლის თავზე, სწორეთ ამ ზიორგობის დღეს აქა ვარ და თუ დღევანდელ დღეს აქ არ გამოვცხადდეს, მაშინ იცოდეს, რომ შენი ლექსო ცოცხალი აღარ არის, და ვამომიტირე.

— შენამც დღე დამლევია! მაგას რას ამბობ, ბიჭო! მაშ წლის თავზე ამ დროს აქ გელი და მაშინ თუნდ ცარიელიც დაბრუნდეს, მინც შენი იქნები და, როგორც იყოს, ჯვარი ისე გადავიწეროთ.

მართი უკანასკნელათ კიდევ ვადგენვიენენ ლექსო და მათა ერთმანეთს და ვანშორდენ.

მეორე შემოდგომა დადგა. სიმინდის რჩევია. შეიქრის კალოზედაც სიმინდს არჩევენ. შეიქარი თავის შეილებით ჩემათ მუშაობენ. მათა მალ-მალ მთარეს შეხედავს და ამოიოხრებს. მს თავის ლექსოზე ფიქრობს და შარშანდელ სიმინდის რჩევას იგონებს. ამათში ხმას არავინ იღებს და მარტო ვამხმარი სიმინდის ფუჩჩის გაულის შრიალი. ძარგა დამეა გასული.

— მარინე, დედაცაცო, უთხრა შეიქარმა ცოლსა. ძვირას ძოლიდგან ნოზაძიანი მოვლენ გოგოს დასანიშნათ. ვინძლო რიგინათ დაუხვდეს. ძრაცი ხომ ვვაქვს?

— მართლა? უპასუხა ვახარებულმა მარინემ. მე კარგი ხეთის წყალობაა, ვინ ვითხრა? მაშუალი ვინ იყო?

— მინც იყო, იყო, ეგ შენი საქმე არ არის. მათა კარგათ მორთეთ, ვინ იცის, თვალთა, სადღეამთილო მოვა, იქნება არ მოეწონოს.

— არ მოეწონოს იმისმა მზემ, თა-

ვის ყიციანი უფროსი რძლები არ ამჯობნოს.

მათამ ამ ლაპარაკზე ყურები ცქციტა. ბუღმა საშინლათ კანკალი დაუწყო და აღშფოთებულმა დედას ლაპარაკი გააწყვეტინა.

— ტყელიათ ნუ შესწუნდებით, მე ვერ ვავთხოვდები.

— როგორ? ჩაიცინა შეიქარმა. ძრა, რომელ გოგოს უთქვამს, ვავთხოვდებიო. შეიქარი არ არი, შეილო, ისეთი კობტა ბიჭია ნოზაძიანთ მდეღა, ისეთი მხარ-ბეჭი აქვს, რომ ხიზამბარელს შეეჭიდება. მჯახნი, ხომ რაღა ვითხრა, — ნოეს კილობანია. ისეთი მუხის ტღეული დარბაზი უდგას, რომ ხენწიფის სასახლე გეგონება.

მათა ფეხზე წამოხტა:

— მე გეუბნებით, რომ ქმარს არ შევირთობ. მე ბონგლადიანთ ლექსუსთან შეფიცული ვარ და რომ მომკლათ, მინც იმას არ უმტყუნებ.

— როგორ თუ შეფიცული? ღიორილა შეიქარმა და სწვდა ნაწნავებში მათას. მაშ მართალია, რასაც სოფელში თქვენზე ლაპარაკობენ? მაშ შენ მე ოჯახი უნდა შემირცხენო?

აბა წაჰყე ლექსოს, აბა წაჰყე შე..... და რაც ძალა ჰქონდა ისე სცემდა საცოდავ მათას.

ძვირა დღეს მათა დანიშნეს. ახლა შეუდგენენ მზითვის სამზადისს. ბაუკეთეს მათას კარგი ლოგინი, კარგი სკივრი, დიდი ხალიჩა და ფარდაგი, ტაშტი, თუნგი, მათრამიც კი უყიდა შეიქარმა თავის მათას. სხვა-და-სხვა ფერი ტანისამოსი ჩაილაგა მათამ სკივრში. მს ისე დარბაისლურათ და გულ მოდგინეთ იკრავდა მზითვეს, თითქო ლექსო ამის გულიდგან სრულიად გადაკარგა.

ზიორგობისთვის ადები ღამის წინა დღეს მეფიანი მოვიდნენ მაყრებით და ვადარბანებულთი ურმით პატარძლის წასაყვანათ. შეიქარი კარგათ დაუხვდა მოყრებს. ძარგი ტახი დაუკლა. მათიანთი მოტანილი მოსაკითხის ღვინო და ბევრი თავისიც გადააყლაპა მაყრებს. ძარგა შუალამემდინ მაყრული ისმოდა შეიქარის სახლში. შუა ღამის შემდეგ ვადაკრული მაყრები თითო-თითოთ ვაპარნენ ვახშმიდგან. მეფეც ლაზათიანათ მიბრუქდა და დედა ბოძთან მიწვა.

თაობაზედ, მაშინ თურმე ბატ. მ. ლორთქიფანიძემ მიმართა გლეხებს სიტყვით, რომ თქვენ როგორ შეგიძლიათ ყოველ წელიწადს შემოსული იხადოთ და მასწავლებელსაც აძლიოთ ჯამაგირიო, ეხლა კიდევ სკოლის ამწებებსაც მარტო თქვენ კისრულობთ თავზედაო. უკეთესი იქნება რომ შეერთდეთო. შეერთება ყოველთვის უკეთესია ყოველ საქმეში, მაგრამ ამ ნაირის საშუალების ხმარებისათვის, თუმც მადლობის ღირსი არის, მკითხველმა გასინჯოს. უკეთესია იცის, რომ ნორმალურ სკოლებზედ, როგორც შემოსის, ისე მასწავლებლის ფულიც სახელმწიფო არის და არა საზოგადოების, მაგრამ გლეხები აღვიღად დაერწმუნებოდნენ ბ. ლორთქიფანიძეს მით უფრო, რომ შარშან საზოგადოებამ შემოსწირა სკოლას ათი საყენი შემოსევა და იმათ ჰგონიათ ეხლა ყოველ წელიწადს ეკლესიისათვის არიან ამ ნაირის შემოსწირვისა. ამან, ცოტა არ იყოს, შეარყია ის თავ-გამოდებული გლეხობა, რომელიც მზათ იყო (ზოგიერთი, რასაკვირველია) ხუთ თუმნამდის, ას მანეთამდისაც უამოეტანა ამ ერთ თავად, მაგრამ კიდევ ვმადლობთ ჩვენს თავადებს, რომ ამ ცრუ ჰაზრს მსგელობა აღარ მისცეს.

გულაშის ნორმალური სასწავლებლის ზედამხედველი ა. ნიჟარაძე.
ს. გულაში, 29 ივლისს.

ბატონო რედაქტორო!
ზანდობილ მამის თვეში მუთაისის სომხის საზოგადოებას ჰქონდათ საერთო სხდომა, რომლის მიზანი იყო ახალი პოპეტიტლების არჩევა აქაური სომხური სკოლისათვის და განხილვა სკოლის წლიური ანგარიშისა. ეს

მართი საათის განმავლობაში, მარტო მთვრალი ხალხის ხერხევალი მოისმოდა შეიქრის არე-მარეზედ.
მათა ადგა და გარეთ გამოვიდა. ბულ-ჩათბობილი თვალ-ცრემლიანი დაემხრა იმ ადგილს, საცა ერთის წლის წინათ, საყვარელ კაცს გამოესალმა და გულ ამოსკენილი ჩაბღაღლა მიწას:
— ლექსო, ჩემო საყვარელო, ლექსო! რათ მიღალატე, ბიჭო? ახლა ვის უნდა წავეყე! ან ჩემ ქმარს რა პირით უნდა შევხედო. მკ, ლექსო, ჩემი ცოდვა ვქონდეს, რომ ასე საშინლათ დამწვი... მაგრამ რას ვამბობ! იქნება ცოცხალი აღარა ხარ? შაი შენ მათას, ვაი შენ მათას!
ამ დროს ცხენის ფეხის ხმა მოისმა. მათა შეჭკრთა და ფეხზე წამოხტა. მკრი წამის განმავლობაში მათა და ლექსო მხურვალეთ გადაეხვივნენ ერთმანერთს.
— ამ შუალამის დროს მე მელოდლი განა?— ჰკითხა ლექსომ მათას და უფრო მხურვალეთ მიიკრა გულზედ.
— შენ გელოდი და დროც იყო შენი მოსტლისა! რათ დაიგვიანე? შა-

ანგარიში კრების დროს იყო წაკითხული ორი პოპეტიტლების თანადაუსწრებლობით და წაკითხვის შემდეგ ვადასწყვიტეს ანგარიში დაწერილობით გამოცხადებულ-იყო ვაზეთებში, ე. ი. დაბეჭდულთ ვაზეთებში, „ნაზარაზ“ში, სომხურ ვაზეთში და აგრეთვე თქვენ პატივცემულ „დროებაში.“ ზადის დრო და ჟამი, მაგრამ არც დროებაში, არც რუსულში და არც სომხურში არ დაუბეჭდინებიათ. ახლა ვითხოვ უმორჩილესათ, რომ გეცნობონ თქვენი ვაზეთით მიზნი ანგარიშის მოუცემლობისა.

ჩვენ სომხის ეკლესიაშიდაც მოხდა ცვლილება: ბ. ტერდავითამ ისურვა მამაპაპიდგანვე დაწესებული განზანაკი მოშლილიყო და განზანაკის მაგიერ სანთელს ფასი მომატებოდა. მხლა სამთლები 1 კაპეტიანი—2 კაპეტიანი და 5 კაპეტიანი—10 კაპეტიანთ იყიდება, მაგრამ ვინ უფრო ისარგებლებს ამითი, მრეგლი თუ ეკლესია, ეს ღმერთა იცის.
ვინმე დასწრე.

უსხოეთი

საზრანგეთი. პარიჟიდან აცნობებენ ერთს ნემეცურ ვაზეთს, რომ შინაგან საქმეთა მინისტრმა, პონსტანსმა, დაურთო ყველა პრეფექტებს ცირკულიარი, რომელშიაც ის დარბეგბას აძლევს ამორჩევების დროს არავითარი მონაწილეობა არ მიიღონ; ამას გარდა, როგორც ამბობს კორრესპონდენტი, ცირკულიარი ავსებულია ეხლანდელი რესპუბლიკური მმართველობის მრავალი საქებარი სიტყვებითო. ცხადი იყოფო, რომ მთავრობა ამას ჩაიდენდაო, მაგრამ დიდი შეცდომა იქნებოდა, რომ

ყვედურა მათამ. მაყრები და მეფე სახლში გეყვანან. ხვალ უნდა ჯვარი დაგვეწერა და წავეყვანე. აბა თუ ჩემი შერთვა კიდევ გულში გაქვს, გავიქცეთ! მათენებამდინ „პარანაღზე“ ჩავალთ და მერე რაღას გვიბოვიან. ჩემი მზითევი შეკრულია და სათარგეში ალაგია. რასაც ერთი ცხენი მოერიოს წავიღოთ და წავიდეთ.
— ძრიელ კარგი ჰქუაა, წავიდეთ! ძალით შენ თავს ვინ დამანებებს და ეშმაკობით მანც გიშოვენო. მაგრამ სად წავიდეთ?
— სადა? ღმერთი მოწყალეა, წავიდეთ საცა უნდა იყოს. მშივრები არ დაეინოცებოთ.
დასაპალნეს ცხენი და ხელ-ხელ ჩაკიდული მათა და ლექსო სამუდამოთ გამოესალმენ ტოკცას.
— მათენდა. ზღაზენით წამოდგენ მაყრები. მეფემაც ყურები გაიბერტყა. სახლში აირიე-დაირიენენ. სტუმრებს საუზმე მიართვეს.
— ახლა პატარძალი მორთეთ, უთხრა მქანალს მეფეჯარემ. აღრიანათ უნდა წავიდეთ, თორემ დაგვაგვიანდება, შუალამემდინ ხომ არ ვაცდევინფთ იმოღენა წვეულ ხალხსა.

ფიქრნა კაცს, ვითომც ამორჩევები თავისუფლად იქნება. ამ ბოლოს დროს პალატაში საქმეების მსვლელობამ ცხადათ დაგვიანა, რომ მთავრობის გავლენიანი პირები ისე უმნიშვნელო არ არიან, როგორც ჰგონიათ სხვებს. არამედ დიდ ამბებს ჩაიდან და ამ ჩვეულებისაგან ჯერ კიდევ ვერ დაუხსნიათ მათ თავი. როგორი გავლენა უნდა იქონიონ იმათ ამორჩევების დროს? ამას ადვილათ მივხედებით, თუ დავაკვირდებით, ვის აქვს ხელი მოწერილი ცირკულიარის ქვეშ: პონსტანსი, ძარჩი და ძაზო, ეს ის პირებია, რომელნიც ყურ-მოჭრილი ყმებია მამბეტასი და ამათგან ამ უკანასკნელის წინააღმდეგობა მოულოდნელია!

— საფრანგეთის მინისტრი—პრეზიდენტი მუნისში რუსტანი ამ მოკლე ხანში გამოვა მუნისიდან საფრანგეთშიო. იტალიელები ძრიელ უსიამოვნებას აცხადებენ ქ. სფაქსში ყუმბარების სროლზედა. ისინი ამტკიცებენ, რომ სრულებით არ იყო საჭიროვო ქალაქის ევროპის ნაწილში ყუმბარების სროლა და ევროპელების საკუთრების დაღუპვაო. ზღვის ნაპირა ტელეგრაფს დიდი ზიანი მიეცა და საშუალება კი არ არისო იმის შეკეთებისა, რადგანაც ეს ალაგები საესეა აჯანყებულებითო.

ოსმალეთი. სულთანმა ინახულა საფრანგეთის წარმომადგენელი გრაფი ტრისტონ მონტოლონი, რომელსაც მეგობრულათ ებაასა ერთს საათზე მტეი. სულთანმა გამოუცხადა თავის გულითადი სურვილი საფრანგეთთან მეგობრობისა და სასტიკად გაიკცხა ისინი, ვინც საფრანგეთის საწინააღმდეგოთ სთელის ოსმალეთის მხრით ტრიპოლისში ჯარების გაგზავნას, რომლის გაგზავნა

პატარძლის ძებნა დაიწყეს, მაგრამ სად არის პატარძალი. სათარგეში გავწილი სკიერი, რომ ნახეს საშინელი წივილ-კივილი შეიქნა. მაყრებმა თავები ჩაღუნეს. მეფე გაშტერებული დარჩა. მარინემ ტირილი მორთო.
ზლოვის ფერი მიიღო ქორწილისთვის მორთულმა დარბაზმა.
— მათამ მრავალი მოკითხვა, სიცილით შემოვიდა მათო ახალკაცი.
— როგორ? სად არის მათა? სად არის?
— მანთიანის მაშინათი ქალაქს თავი დაეკაროთ ლექსოთი.
— მართლა, მართლა?
— მართლა! მაგიფრინდათ პატარძალი. მათომ დიდ დოქს წამოაგლო ხელი და დაილოცა: ეს მათასი და ლექსუსა შეუღლების სადღეგრძელო იყოს, ურა...
— მაყრები და მეფე კარში გავიდნენ.
— ბიჭო, უთხრა ერთმა მაყრებთავანმა მეფეს, — ეხლა ხომ თავი მოგეჭრა, ცარიელი რომ მიხვიდე სახლში?
— ცარიელი კიდევ არაფერი, კა-

მხოლოდ გარემოებამ გამოიწვიო, იმ ადგილებში წესიერების დეკლემოფი სხვა სახელმწიფოების ქვეშევრდომების ინტერესების დასაცველად. მაგრამ ამისთანავე პორტამ სასტიკი მწერილობა გაუგზავნა ადგილობრივ ლუბერნატორს ყოველი ღონის ძიება და საშუალება ეხმარა იმათ წინააღმდეგ, ვისაც კი შეამჩნევდა სხვა სახელმწიფოს მშვიდობიანობის დარღვევის განზრახვას. სულთანმა გამოუცხადა აგრეთვე მონტოლონს, რომ ტრიპოლისში რარების გაგზავნა ამ ჟამად შეჩერებულია და მწყენის, რომ ვერ ვინახულე საფრანგეთის ელჩი ტრისტონ მისი აქედამ წასვლის წინეთ. დასასრულს, სულთანმა კიდევ გაუმეორა თავისი მეგობრობა, თავის უძველესს მეგობართან საფრანგეთთან.

ნარკვი

ერთ ღამე ავანტიურათან მიიწვიეს ქვიმი. წასვლის დროს შეამდიეს ორი ცალ-ცალი მანეთი. ქვიმი ვერ შეიკავებს თავის უსიამოვნებას და მახვილად ჰჭიბს.

— ამას თქვენ ჩემ მასამსხურეს აძლევთ?
ახა, ბატონო, ორვიეს,— მიუგო ავანტიურამ.

* * *
— ამას წინეთ ზეტერბუღში ერთმა სხიბუღმა „ჩაყვანა“ თავისი ქანება, რადგანაც სიკვდილის პირზე იყო.
აი საქმე როგორ იყო.
რადესაც ქვიმმა გამოუცხადა მას, რომ იმედი აღარ არის მის გამაბრუნებაში, ამ უკანასკნელმა მოითხოვა ნახევარი გირვანქა თაფლი. მოუტანეს თუ ახა, ბაღიშს ჰქუმიდამ გამოიღო პარტ-

ცო, მაგრამ ხომ ოჯახი დაგექცა, რომ ამოდენა ხარჯმა ტყუილათ ჩავიაროს.
— მაშ რა გქნათ ბიჭო, ჰა, რა გვეშველება? აი დაიქცეს იმის ოჯახი ი, ვილაცაა ლექსუა ისა, ჰო!
შეიქარი თავ ჩაღუნული დადიოდა კარებზე. მერე მივიდა მაყრებთან და უთხრა: დამნაშავე ვარ, შეილო, თქვენთან, მაგრამ რა გვეწყობა. ჩემი დანაშაული მევე უნდა გავასწორო. თქვენი ცარიელი გასტუმრება არ შეიძლება. მოდით ეს ჩემი პატარა გოგო შეფუა წაიყვანეთ. მონტონმეტი წლისაა და რა უშავს.
— ჩემთვინ სულ ერთია შეფუა იქნებოდა თუ მათუა, უპასუხა სასიძომ. მე მარტო შენი მოყვრობა მინდა, ღმერთმა ხომ იცის.
მონტონმეტი წლის გომბიო თმა გავწილი და ფეხშიშველა შეფო პატარძლულათ მორთეს. იმის წივილ-კივილს ყური არავინ უგდა და უმანკო ბავშვი, მამის შეცოდების გასასწორებლათ, ქმარს გაატანეს...
ქ. გაბაშვილისა.

ფული, ამოაღება იქიდან ფულების დოკუმენტები მთელი თავის ქონებისა, წაუსვა თაველი და გადაეფარა. მაგრამ წარმოდგინეთ პედის წესი: ამ გვარ აბუბისაგან ავამთყოფი მოჩნა, მაგრამ ქონება კი „ჩაუღაზული“ დარჩა.

* *

„შეგაროს“ თანამშრომელი სწერს: „საკვირველია რა დიდი მნიშვნელობა აქვს ასო გ-ს თანამედროვე ევროპის პოლიტიკაში.“

საფრანგეთში არის გამეტა, გრევი, გალიფი.)

ინგლისში—გლანდსტონი
გერმანიაში—გალიომა (იმპერატორის სასული

რუსეთში—გორჩაკოვი
საბერძნეთში—გიორგი

იტალიაში—გარნაზილი
ამერიკაში—გარნაზილი, რომლის

მკვლელს ჰქვია გიტო.

განსხვავებანი

ინგლისის მაღაზიაში ახლად მიღებულია დიდ ძალი ჩაი პირველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხვანა. იქვე იხილება: ზარუსინა 40 კაბ. დაწყებული; სტაქნები, ბაკლები 10 კაბ—დამ; პალნოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად და სხვ. (100—1)

დავითიანი

თხზულება

დავით შურამის-შვილისა (ძველი მწერლობა)

სრული გამოცემა თვით ავტორის ხელთ-ნაწილიდან, გამოცემული გ. ზაღვიანისაგან 3. შიკაგოსის რედაქტორობით.

შასი ერთი მანეთი.

იხილეთ: მთელი მისი ბ. ჩარკიანის და ბრიტანეთის წიგნის მაღაზიაში ხილზე და ბულვარზე „ივერიის“ თამბაქოს მაღაზიაში. ხელადის სტამბაში და მუთაისს ბერარდის წიგნის მაღაზიაში.

მინც ასს წიგნს დაიბარებს თვით გამოცემლისგან, ნაღდს ფულზე დაეთობათ 20%. მინც არმოდ-და-ათს—15%. აღრესი—სტამბა ხელადისა. (5—5)

მიწა იყიდება იმ ალაგას, სადაც აპირებენ ხიდის აშენებას, 18 მ., 20 მ., 22 მ., და 24 მ. კვ. საფ. მსურველმა იკითხოს ინგლისის მაღაზიაში. იქვე იყიდება ბალი 1,300 კვ. საფ., მიხაილოვის ქუჩაზე 17 მან. კვ. საფ. (10—6)

ტფილისის ჩარკიანის წიგნის მაღაზიაში და მუთაისს გერარდის წიგნის მაღაზიაში ისყიდება

სამწერლო

თაიგული

შედგენილი და გამოცემული ილია ჭყონასაგან. შინაარსი: I ბაბუას თხზულება (ლექსი) მ. შაზელისა, II უბედური შემთხვევა (ამბავი) მ.—სა, III ჩემს სურათებზე (ორი ლექსი) მ. შაზელისა, IV მ...სადამი (ლექსი) მ.—სა, V ფერი ფერს—მადლი დემეტოს სამ-მოქმედებიანი კომედია ცელილ. თარგმ. ალექსი შიჭინაძისაგან, VI ჩივილი ხვედრისადმი (ლექსი) რაფიელ მრისთვისა, VII ხასიათის გაგებას სამეულ სმაილისა, VIII უკითხავი ზასუსი (ლექსი) ნ. დ.—სა, IX ხსენი მოვლენება ჩვენს ლიტერატურაში და X მტარგაღებს (ლექსი) აკაკისა. შასი თითო წიგნისა ათი შაყრი.

გამოვიდა და ისყიდება

ცენტრალ-წიგნის მაღაზიაში ბუჯარსზე და გრეჭურავის მაღაზიაში კუკის ხიდის უფრსე, პაღის პირდაპირ:

ალექსანდრე

ჭავჭავაძის

ლექსები

ნაწილი პირველი.

შასი მამისი შაური.

იქვე ისყიდება:

ლექსნი ნიკ. ბარათაშვილისა. შასი ერთი აბაზი.

ანტონოვის თხზულებანი. შასი ერთი მანეთი.

მართული ანდაზები. შასი ორი შაური.

მეფე ლირი, ტრაველია შექსპირისა, თარგმნილი ივანე მაჩაბლისა და ილია შავჭავაძისა. შასი სამი აბაზი.

ზრიგოლ მარბელიანის ლექსები. შასი ექვსი შაური.

დავითიანი (ბურამიანი), თქმული დავით ბურამის შვილისა. შასი ერთი მანეთი.

ძაცია-ადამიანი, მოთხრობა ილია შავჭავაძისა. შასი ორი აბაზი. (5—5)

ახლად მიღებული

დიდ ძალი რიცხვი თოფებისა, რევოლვერებისა, სასროლებისა, პირველ მოკრეფის ჩაისა, ბაკლებისა და სხვ. თოფები ჩოკ ბორ (choke bore) George Dau-ს ფაბრიკიდან 120 მან. ბულ-დოგის რევოლვერები 11 მან. 700 კრავატები 5 მანეთიდან 40 მან-დის. აქვე ისყიდება პარუსინა ნახევარ ფასად და სხვ. ინგლისის მაღაზიაში. (12—5)

ინგლისური ინგბერ შამპანის ღვინო! შასი უჭურჭლოთ 25 კაბ. (ჭურჭლით 40 კაბ.), დიდი ბოთლია, ინგლისის მაღაზიაში. (10—1)

ჩაის მცოდნე პირმა და მსურველმა უნდა იყიდოს ჩაი, პირველი მოკრეფილისა ინგლისის მაღაზიაში 1 მან. 20 კაბ. და 2 მან. და შეადაროს ჩაის 1 60 კაბ. და 3 მან. უკვლავან, ქ. თბილისში და გაიგებთ რამდენათ უკეთესი ჩაია ინგლისის მაღაზიაში. ამის გარდა მღაზია აძლევს ჩაის წმინდა წონით უქაბადლოთ და უტყვიოთ. (100—18)

ინგლისის მაღაზიაში

თხზულებანი
საფრანგული
გამაგანი
ტყუნი

ამაგრებს თმას და ადრინდელ ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუქისა 2 მან., გზგზავნით 2 მანეთი და 28 კაბ.

აქვე ისყიდება ქინის ზომიდა თიქების გასამაგრებლად. ფასი 1 მან. სწოტკები თავის ტკივილის მოსსსპობლად, ტყულების საზონი, დუხები და სხვ. (100—11)

ინგლისის მაღაზიაში

აწარუნის გალექრეაში

(Maison de confiance)

შუადრეთ ჩვენი ჩაი ჩაის უკვლავან
— — 1 მ. 10 კაბ. — 1 მ. 40 კაბ.
— — 1 „ 20 „ — 1 „ 60 კაბ.
— — 1 „ 40 „ — 1 „ 90 კაბ.
— — 1 „ 60 „ — 2 „ 20 კაბ.
— — 1 „ 80 „ — 2 „ 50 კაბ.
სუჟოთუ 2 მანეთ. — 3 მანეთ.
ჩაის წონა—უქაბადლოა, სხვანა კი ქაბადლოთ. (100—22)

მიუხედავით იმისა, რომ ბაყი მამი მატა, საქონელი გაიყიდება ისეც იმ ფასად, როგორც წინეთ იყო: კონგო-ჩაი 1 მ. 5 კ. და 1 მ. 10 კ.; საუკეთესო მინიგი 1 მ. 20 კ. და 1 მ. 40 კ., მშუენიერი კაისაუ 1 მ. 60 კ. და 1 მ. 80 კ. ძრეულ გარკი ჩაი 2 მ. გირვანქა უქაბადლოთ.

ინგლისური რეკოლვერ ბი 4 მ.—40 მანეთადინ და თოფები 20—200 მანეთადინ. ინგლისის მაღაზიაში. საჯეტო ბარსისის უნაგრების გასასყიდლათ, ჯონსის გლიტეებისა, შოკოლადისა და ესტრატისა კაკო ჭრასის რომელთაც დაიმსახურეს ზაროვის მსოფლიო გამოფენაზედ ოქროს მენდალი. გირვანქა პროპატიული ჩაის ლაზაში ჩაინიკით 1 მ. 65 კ. და სულ საუკეთესო 2 მ. 30 კ. ვაჭრები მოიგებენ, თუ იყიდათ ბლამათ ინგლისის მაღაზიაში. მთელი კოსტიუმი 15 მ. ხველების კონტრები 60 კ. ერთი გირვანქა. (100—87)

კანტორა

რუსებისა და

კაპაბაძისა

მაცნობებთ პატივ-ცემულ საზოგადოებას, რომ 1880 წლის ნოემბრის 20 დღიდან გაღებულ ჩვენ მიერ მ. შოტს კამპიონი კანტორაში ლუკა რუხაძის მაღაზიაში დღევანდელთა შრომას მსურველის მოთხოვნით ყოველ გვარ საქონლის გაგზავნა-გამოგზავნის, ყიდვის და გაყიდვისა ნაკლები კამისით.

კამისის საქმეებს აწარმოებს მ. ს. მ. დავითისა კაპაბაძე, რომლისგანაც მსურველს შეუძლია ყოველი ანგარიშის შეტყობა. (6—6) ლ. რუხაძე.

ბრიტანეთის წიგნის მაღაზიაში (ბაღის პირ-და-პირ) და ბ. ნი. იოანის-სიანთან (ოკრუტის სუდის ქვემოთ) ისყიდება წერა-კითხვის საზოგადოების გამოცემა:

წითელი ფარანი, ფასი 15 კ.
სატურა — — — 10 კ.

ახლად მიღებულია

ინგლისის მაღაზიაში დიდ ძალი ჩაი პირველი მოკრეფისა. 30% უფრო უკეთესი ვიდრე საღმე სხვანა. იქვე ისყიდება: პარუსინა არშ. 40 კა. სტაქნები და ბაკლები 10 კაბ., პალნოსები 5 კაბ. მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად და სხვ. (25—6)

ლონდონის მაღაზია გამოცემული ბანკის ქვე დასკეპულია ნამდვილი ჩაი-გასასყიდლათ პირველი მოკრეფილისა და საუკეთესო ინგლისური საქონლისა: მაგალითებ: თოფებისა, რეკოლვერებისა, გლიტეებისა, ჭურჭლებისა, კრავატებისა, დანებისა, კოჭებისა, ჩაინიკებისა, შოკოლადისა, კაკოსი, დუხებისა, საზონისა, შოკებისა, ცხვირ-სასხრისა, ქაბადლოთ, კარანდაშებისა, კაბებისა, უნაგრებისა, სუკრისისა (გემრიელი გლეშინი ჩეთისა) და სხვ. საჯეტო მაკინტოშის მოსახურავებს გასასყიდლად კანფეტების და ბატონის და კამპ. მურაბისა, აგრეთვე ჩუქებისა და წინდებისა ნოტინგამიდან. ნამდვილი ჭაჭანს ვიარები. (100—3)

ი. ა. მელიქ-გეგლიაროვის

ამრო რეალურ სასწავლებელში, (თბილისში, ბარონის ქუჩაზე სახლი № 10, სადაც წინეთ ინტენდანტტეო იმყოფებოდა). დამატებითი და მისაღები ეგზამენიები დაიწყება 20 მაჩრამობისთვიდან, სწავლა—1 ენკენისთვიდან. (3—2)